

Izmjenjena optužnica od 20. ožujka 2007.

Optuženicima se stavljalo na teret da su u razdoblju od 4. listopada 1991. godine do 18. svibnja 1992. godine, u Mikluševcima, Čakovcima i Tompojevcima, a posebno nakon što je 8. listopada 1991. godine tzv. JNA zajedno s pridruženim paravojsnim četničkim formacijama i domicilnim osobama srpske nacionalnosti okupirali ta sela. Opt. Jugoslav Mišljenović, opt. Milan Stanković, opt. Dušan Stanković i opt. Joakim Bučko, zajedno sa sada pokojnim Mominom Anđelićem osnovali tzv. Štab TO, kao organ mjesne vlasti. Komandant Štaba TO je bio Momir Anđelić, opt. Milan Stanković bio je zamjenik komandanta, opt. Joakim Bučko bio je politički komesar. Sada pokojni Živan Ćirić i pokojni Janko Kiš, zajedno sa opt. Petrom Lenderom, opt. Mirkom Ždinjakom, opt. Draganom Ćirićem, opt. Milanom Bojanićem, opt. Jaroslavom Mudri, bili su članovi navedenog Štaba TO. Ostali optuženici, opt. Dušan Stanković, opt. Živadin Ćirić, opt. Petar Lender, opt. Joakim Bučko, opt. Mirko Ždinjak, opt. Slobodan Mišljenović, opt. Dragan Ćirić, opt. Milan Bojanić i sada pokojni Janko Kiš su obavljali dužnost člana Štaba TO, a svi ostali optuženici kao pridruženi članovi navedenog Štaba, u navedenom razdoblju, s ciljem raseljavanja, konfiskacije imovine, nečovječnog postupanja prema civilnom stanovništvu, pljačkanja imovine, zastrašivanja, samovoljnog uništavanja imovine, nanošenja velikih patnji, ozljeda tjelesnog integriteta, ubijanja ljudi i prinuđivanja na prinudni rad, postupali protivno čl. 3, čl. 27, čl. 32, čl. 34, čl. 51. st. 2. i čl. 53. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. godine, pa su radi ostvarivanja ovih ciljeva zajedno ili osobno učinili slijedeće:

opt. Milanu Stankoviću, opt. Dušanu Stankoviću, i opt. Zdravku Simiću se stavlja na teret da su dana 4. listopada 1991. godine, ispred zgrade MZ Čakovci, zajedno sa sada pokojnim Živadinom Ćirićem, napali oštećene Đuru Bikia, Eugena Hajduka i Slavka Hajduka, koji su došli, zajedno sa sada pokojnim Slobodanom Anđelićem, na pregovore sa predstavnicima JNA i uz njihovo jamstvo da im se neće ništa dogoditi. Udarali su ih rukama, nogama i kundacima po tijelu i glavi, uslijed čega je oštećeni Đuro Biki zadobio krvne podljeve u predjelu obje strane rebara i napuknuće III pršljena u zatiljnom dijelu glave. Oštećeni Eugen Hajduk je zadobio nekoliko krvnih podljeva po licu i tijelu. Sada pokojnom Živadinu Ćiriću dopustili da prijete oštećenom Đuri Bikiju da će ga ubiti i da mu savlja bombu u usta, da mu bombom polomi i izbije jedan zub. Nakon toga oštećenima Đuri Bikiu i Eugenu Hajduku dopušteno je da se vrate u svoje selo, a Slavka Hajduka su zadržali kao taoca, kojemu se poslije toga gubi svaki trag.

Opt. Jugoslavu Mišljenoviću, opt. Milanu Stankoviću i opt. Mirku Ždinjaku se stavlja na teret da su točno neutvrđenog dana, u Mikluševcima, tijekom okupacije, s više NN pripadnika TO, u više navrata, pretresali kuću Janka Papuge.

Opt. Jugoslavu Mišljenoviću, Joakimu Bučku, Draganu Ćiriću i opt. Nikoli Vlajniću se stavlja na teret da su dana 25. studenoga 1991. godine, u Mikluševcima, a **opt. Jugoslav Mišljenović i opt. Nikola Vlajnić**, nekoliko dana poslije toga, u prostorijama MZ Mikluševci prilikom ispitivanja oštećenog Vlatka Ždinjaka udarali ga nogama i rukama po cijelom tijelu, zadavši mu time brojne krvne podljeve na tijelu.

Opt. Mirku Ždinjaku, opt. Zlatku Nikoliću i opt. Jovanu Cici stavlja se na teret da su točno neutvrđenih dana i mjeseci, u razdoblju od 8. listopada 1991. godine do 18. svibnja 1992. godine, u nekoliko navrata, prilikom ispitivanja u prostorijama tzv. „stanice milicije“, oštećenog Mihajla Hajduka tukli gumenom palicom, nogama i rukama po cijelom tijelu, zadavši mu time brojne krvne podljeve na tijelu, a **opt. Jovan Cico** mu je stavljao nož pod vrat zadavši mu pri tome posjekotinu na lijevoj strani vrata.

Opt. Zdenku Magoču i opt. Jovanu Cici se stavlja na teret da su točno neutvrđenog dana i mjeseca, početkom 1992. godine, oštećenom Emilu Mudrom oduzeli točno neutvrđeni iznos novca, koji je dobio za prodani kukuruz.

Opt. Jaroslavu Mudrom, opt. Nikoli Vlainiću, opt. Jovanu Cici, opt. Darku Hudaku i opt. Saši Hudaku, stavlja se na teret da su dana 18. svibnja 1992. godine, u Mikluševcima, u prostorijama Štaba TO u školi, za vrijeme istjerivanja mještana, čuvali stražu s uperenim puškama u sve one koji su bili na spisku za protjerivanje i koji su pod takvim okolnostima morali potpisati izjavu da svu svoju imovinu ostavljaju mjesnim vlastima.

Opt. Dušanski Mišljenović i opt. Dragici Anđelić se stavlja na teret da su tijekom okupacije u Mikluševcima, gotovo svakodnevno, sa sada pokojnom Ljubicom Anđelić, putem telefona i u susretima s njim, upućivale prijetnje Đuri Biki da će nastradati.

Opt. Jovanu Cici i opt. Đuri Krošnjari se stavlja na teret da su točno neutvrđenog dana, u večernjim satima, u veljači 1992. godine, u Mikluševcima, došli u kuću oštećenog Mihajla Hirjovatija i iz prijetnju puškom zatražili od ovoga sav novac koji ima ili će mu u suprotnom ubiti sinove, nakon čega im je imenovani dao 300 DM.

Opt. Petru Lenderu, opt. Joakimu Bučku, opt. Draganu Ćiriću, opt. Zdenku Magoču, opt. Čedi Stankoviću i opt. Janku Ljickaru se stavlja na teret da su točno neutvrđenog dana krajem siječnja 1992. godine, u Mikluševcima, u večernjim satima, u smislu prethodnog dogovora, zajedno sa sada pokojnima Momirom Anđelićem, Joakimom Lenderom, Dušanom Anđelićem i Živadinom Ćirićem, odlučili usmrtili članove obitelji Holik, te su to zajednički i učinili slijedeće noći tako što su u Mikluševcima, u ulici Narodnih heroja, iz kuće br. 35, bacivši prethodno u dvorište te kuće dimnu bombu, odveli supružnike Veroniku Holik i Julijana Holika i njihovog sina Mihajla Holika, u šumu „Jelaš“ u blizini Lovasa, udaljenu oko 7 km od Mikluševaca, te nedaleko od restorana „Jelaš“ ubili članove obitelji Holik.

Opt. Zdenku Magoču, opt. Dušanki Mišljenović i opt. Janku Ljickaru stavlja se na teret da su nakon ubojstva članova obitelji Holik, došavši na njihovo imanje, uzeli za sebe njihovu pokretnu imovinu, i to četiri traktora s priključnim strojevima, osobni automobil, bojler, lustere i dr, od kojih su poljoprivredne strojeve predali na uporabu PP „Napredak“ Mikluševci.

Svim optuženicima se stavlja na teret da su

- u Mikluševcima, za sve mještane nesrpske nacionalnosti uveli policijski sat, koji je trajao od 17.00 sati do 06.00 sati, izdavali posebne propusnice za kretanje po selu i izvan sela, na koji način u potpunosti spriječili slobodno kretanje mještana,
- za sve mještane uveli radnu obvezu u vidu sječe šume, izvlačenja i odvoženja drveta, obavljanja poljskih radova (sjetva i branje kukuruza), dok su žene morale ići brati i istovarivati zadružni kukuruz i kukuruz mještana srpske nacionalnosti i čistiti seoski dom, a što su sve radili bez hrane i vode i bez ikakve naknade,
- nakon ubojstva članova obitelji Holik, naredili Petru Mudrom da mora u njihovom dvorištu, u Mikluševcima, kruniti njihov kukuruz, gdje je okrunio 15 tona kukuruza, koji su odvezli u nepoznatom pravcu
- dana 17. svibnja 1992. godine, temeljem zaključka sa sjednice MZ i tzv. Štaba TO Mikluševci, održane dana 25. studenoga 1991. godine, na kojoj je pod točkom 3. dnevnog reda pročitana lista mještana koji nisu podobni i odlučeno da se isele, zajedno sa Mikom Rakićem i Ljubinkom Vladislavljevićem i sada pokojnima Jankom Kišom, Milenom Kovačevićem, Momirom

Anđelićem, Slobodanom Anđelićem, Radojem Jeremićem, Joakimom Lenderom, Kirilom Builom i Dušanom Anđelićem, popisali mještane Mikluševaca, većinom rusinske i drugih nesrpskih narodnosti, te im predočili da moraju napustiti selo, a potom tijekom noći 17/18. svibnja 1992. godine bacali bombe pred njihove kuće i u njihova dvorišta, da bi ih dana 18. svibnja 1992. godine okupili ispred zgrade škole i prisilili oružjem da potpišu izjave o tome da dobrovoljno napštaju selo i da svu svoju imovinu ostavljaju vlastima tzv. SAO Kajine, natjeravši ih u pristigle autobuse, uzimaju im pri tome novac, nakit i druge vrijedne predmete koji su navedeni mještani imali uz sebe, da bi na taj način protjerali iz sela ukupno 98 osoba.

Opt. Jugoslavu Mišljenoviću stavlja se na teret da je

- nakon okupacije Mikluševaca, u više navrata, sa NN pripadnicima TO, dolazio u dvorište obitelske kuće Đure i Nađe Mudri, te vršio pretres kuće
- točno neutvrđenog dana u studenom 1991. godine, u Mikluševcima, iz dvorišta Vladimira Home, otuđio novi traktor „IMT-577“ i naredio Danijelu Orosu da ga odveze u zadrugu, gje je isti i korišten
- u jesen 1991. godine, u Mikluševcima, iz dvorišta Ane Holik uzeo njen kombajn
- dana 13. ili 14. listopada 1991. godine, u Mikluševcima, zajedno sa sada pokojnim Momiom Anđelićem, priveo u zatvor u Domu kulture, na ispitivanje Branku Batakovića, Adama Marića, Miroslava Mudrog, Mihajla Mudrog, zvanog „Mižun“ i Vladimira Homa, te s uperenom puškom u iste, naredio da se svi okrenu licem prema zidu i stave ruke na leđa, tako da kada spuste glavu dodiruju zid. U tom položaju je Branko Bataković morao stajati oko dva sata, a potom ga je posjeo u jednu stolicu na način da je sjedio na njoj trbuhom okrenutim prema naslonu i raširenih nogu, dok ga je cijelo to vrijeme nepoznati muškarac stalno udarao pendrekom po vratu i ključnim kostima, a drugi nepoznati muškarac sa strane na isti način pendrekom po nozi. Kad Branko Bataković nije odmah odgovorio dvojica nepoznatih muškaraca su mu zadavali snažne udarce po vratu, ključnim kostima i rukama i nogama. Zlostavljanje je trajalo oko jedan sat, tijekom kojeg je zadobio ukupno stotinjak slabijih i jačih udaraca
- u isto vrijeme i na istom mjestu kao što je naprijed opisano, na isti način mučio Miroslava mudrog, Mihajla Mudrog, zvanog „Mižun“ i Branka Marića, uslijed čega je Branko Marić pao sa stolice na pod
- nekoliko dana prije 18. svibnja 1992. godine, u Mikluševcima, u cilju zastrašivanja i odlaska iz sela, aktivirao i bacio ručnu bombu u dvorište kuće Nevenke Ljekar
- dana 18. ili 19. listopada 1991. godine, u Mikluševcima, došao u dvorište kuće Mirona Orosa i rekao njegovoj majci Amaliji Oros da mora ići brati kukuruz kod Ace Anđelića, jer će u suprotnom ubiti njega i njegovu obitelj
- točno neutvrđenog dana u jesen 1991. godine, u Mikluševcima, naredio Mihajlu Hajduku da svojim kombajnom ide brati kukuruz po selu, bez ikakve naknade i što je morao raditi četiri dana
- nakon okupacije Mikluševaca uzeo od Vlade Čordaša njegov osobni automobil
- točno neutvrđenog dana u jesen 1991. godine, u Mikluševcima, od Vladimira Holika uzeo bure s 200 litara nafte i jedan novi kombajn
- točno neutvrđenog dana u jesen 1991. godine, u Mikluševcima, iz dvorišta Mare Hajduk otuđio jedan kombajn i nikad ga nije vratio
- točno neutvrđenog dana u jesen 1991. godine, u Mikluševcima, za vrijeme dok je Mihajlo Hajduk vršio kombajniranje kukuruza, zajedno sa sada pokojnim Jankom Kišom, ispucao iz puške više rafala iznad njegove glave
- tijekom okupacije, u Mikluševcima, zajedno sa sada pokojnim Živanom Čirićem, gotovo svakodnevno Janku Verešu, njegovoj supruzi Veri i kćerki Nevenki, prijetio ubojstvom i miniranjem kuće, te svakodnevnim pretresima kuće
- dana 18. svibnja 1992. godine, u osobnom automobilu kao osiguranje pratio autobus s protjeranim mještanima od Mikluševaca do Mirkovaca.

Opt. Milanu Stankoviću se stavlja na teret da je desetak dana nakon okupacije Mikluševaca, zajedno s Bogdanom Anđelićem i sada pokojnim Radojem Jeremićem, odvezao iz dvorišta Miroslava Mudrog osobno vozilo marke „Varburg“, vlasništvo Janka Mudrog.

Opt. Petru Lenderu stavlja se na teret da je

- točno neutvrđenog dana, između 10. i 14. rujna 1991. godine, u Mikluševcima, naredio Vladimiru Homa da se mora svaki dan javljati u Štab TO, što je ovaj svakodnevno i činio
- točno neutvrđenog dana, između 13. i 14. listopada 1991. godine, u Mikluševcima, zajedno s dvojicom NN vojnika JNA, radi ispitivanja odveo u Štab TO Vladimira Homu i stavio ga u jednu prostoriju, koja je služila kao zatvor. U toj prostoriji već su se nalazili zatvoreni mještani Janko Čordaš, Andrija Biki, Đuro Oros, Zdenko Homa i Janko Bučko. U toj prostoriji NN vojnici su tukli Vladimira Homu po glavi, stavljali mu nož pod grlo i cijev puške u usta, uslijed čega mu je sluh oštećen 30%
- nekoliko dana nakon 8. listopada 1991. godine, tj. nakon okupacije Mikluševaca, s dva NN vojnika JNA, došao u kuću Ljubice Homa i izvršio pretres. Tom prilikom optuženik je Ljubici Homa zadao više udaraca rukom u predjelu lica i kundakom puške u kuk, zadavši joj tako masnice po licu i krvne podljeve u predjelu kuka
- točno neutvrđenog dana u jesen 1991. godine, u Mikluševcima, zajedno sa Savom Arsićem, iz dvorišta oštećene Ane Holik, otuđio dvije prikolice
- tijekom travnja 1992. godine, u Mikluševcima, u poslijepodnevnim satima, dok je prolazio ulicom u pratnji jednog oficira JNA, zadao otvorenim dlanom Kirilu Hudaku više udaraca u predjelu lica, od čega su mu ostale modrice po licu
- tijekom okupacije, u Mikluševcima, veći broj mještana tjerao da moraju ići na prinudni rad, a posebno više puta Janka Papugu.

Opt. Joakimu Bučku stavlja se na teret da je na dan protjerivanja iz Mikluševaca, dotjerao obitelj Jelene Pap u Štab TO u školi radi iseljenja.

Opt. Mirku Ždinjaku stavlja se na teret da je

- dana 9. studneoga 1991. godine, u Mikluševcima, došao u dvorište Miroslava Mudrog i naredio da mu preda automobil „Renault 5“, star samo jednu godinu, a kada je ovaj to odbio učiniti, udario ga s cijevi kalašnjikova u lijevu stranu rebara i ispalio rafal iznad njegove glave, tako da mu je ovaj morao predati ključeve tog vozila. Budući da nije mogao, zbog onesposobljenosti vozila za vožnju, istog upaliti i odvesti, naredio je Janku Mudrom da traktorom vozilo odšlepa njegovoj kući, kojom prilikom je s cijevi puške udario ovoga u predjelu leđa, te nakon toga kod istoga došao i odnio prometnu dozvolu, a posebno ga s vezanim užetom oko vrata vukao po dvorištu tražeći pritom granu na koju će ga objesiti
- točno neutvrđenog dana 1991. godine, u Mikluševcima, ispred kuće Miroslava i Janka Mudrog udario Mirona Orosa s cijevi automatske puške u leđa, a sve dok je ovaj imao svezane ruke na leđima
- tijekom okupacije, u Mikluševcima, više puta privodio u Štab TO na ispitivanje Ladu Hirjovatića

Opt. Slobodanu Mišljenoviću se stavlja na teret da je

- točno neutvrđenog dana u jesen 1991. godine, u Mikluševcima, kao predsjednik posebne Komisije MZ naredio Vladimiru Holiku, koji je obrao svojih 7 jutara kukuruza, da mu se oduzme sav kukuruz, iz čega su se isplaćivale plaće djelatnicima mjesne zajednice, dok Vladimiru Holiku nije ostavljen niti manji dio kukuruza
- nekoliko dana prije istjerivanja mještana iz sela, od Vladimira Holika odvezao traktorsku prikolicu i s njom se cijelo vrijeme služio, sve dok mu neki drugi čovjek, po povratku u Mikluševce, prikolicu nije vratio

- gotovo svakodnevno dolazio na sastanke u prostorije Štaba TO s nekim dokumentima, tj. nosio i iznosio neke spiskove mještana

Opt. Draganu Ćiriću se stavlja na teret da je

- točno netvrđenog dana 1991. godine, u Mikluševcima, priveo u prostorije Štaba TO Miroslava Mudrog, Branka Batakovića, Adama Marića i Vladu Homa radi ispitivanja
- za vrijeme dok je u Štabu TO, sada pokojni Momir Anđelić ispitivao Mihajla Mudrog, ovoga tukao rukama, nogama i kundakom puške
- pratio kao osiguranje u osobnom automobilu autobus s protjeranim mještanima od Mikluševaca preko Orolika do Mirkovaca

Opt. Zdenku Magoču se stavlja na teret da je

- točno neutvrđenog dana, u Mikluševcima, iz dvorišta obiteljske kuće Mare Hajduk uzeo njihov sjetvospremač, koji im po povratku u selo nije htio vratiti
- točno neutvrđenog dana, u Mikluševcima, za vrijeme okupacije, iz dvorišta Ane Holik, u tri navrata odvezao njen automobil marke „Golf“, za potrebe Štaba TO
- točno neutvrđenog dana, u Mikluševcima, za vrijeme okupacije, sa Savom Arsićem, iz dvorišta Marije Oros, u Ul. Z. Batakovića br. 46, u više navrata odvezli pojedine strojeve: berač za kukuruz, sijačicu i sjetvospremač

Opt. Dušanki Mišljenović se stavlja na teret

- da je tijekom okupacije u Mikluševcima, na javnim skupovima i kod predstavnika JNA, govorila da svi oni od kojih je netko od članova obitelji ranije dobrovoljno napustio Mikluševce i otišao na slobodni teritorij RH, moraju otići iz sela, jer su ustaše i oni stoga ne žele živjeti s njima
- točno neutvrđenog dana dana, u Mikluševcima, iz dvorišta kuće Mihajla Hirjovotija odvezla njegovu traktorsku prikolicu
- točno netvrđenog dana 1991. godine, u Mikluševcima, iz kuće Ane Papuga odvezla dijelove namještaja

Opt. Jovanu Cici stavlja se na teret

- da je točno netvrđenog dana, u Mikluševcima, odveo u Štab TO, na ispitivanje Slavicu Hajduk iako je bila trudna i bolesna
- u studenome i prosincu 1991. godine, u Mikluševcima, u večernjim satima, u cilju zastrašivanja, rafalno pucao iz automatske puške po kući Branka Batakovića i u dvorištu kuće Jelene Pavlin po njenom osobnom automobilu, marke „Škoda“
- dana 18. svibnja 1992. godine, u Mikluševcima, kad je Miroslav Mudri s obitelji u automobilu išao prema školi, radi protjerivanja, kod rusinske crkve, uzeo od njega ključeve i vozilo „Zastava 101“, koji mu nikad nije vratio
- točno neutvrđenog dana 1991. godine, u Mikluševcima, u dvorištu Eugena Hajduka, njegovu suprugu i dvoje djece postrojio uza zid i držao prema njima uperenu pušku
- točno neutvrđenog dana tijekom okupacije Mikluševaca, iz dvorišta kuće Ane Juhik, odvezao njihov traktor i prikolicu
- čuvao stražu za vrijeme dok su mještani Mikluševaca obavljali prinudni rad

Opt. Đuri Krošnjaru stavlja se na teret da je

- dana 27. ožujka 1992. godine, u Tompojevcima, u prostorijama lovačkog doma, nakon što je zajedno sa Đurom Kljajićem prisilno iz Mikluševaca osobnim automobilom dovezao Branka Batakovića, istoga s više osoba udario nogama, gumenom palicom i kundakom puške po cijelom tijelu, kojom prilikom su mu izbili više zuba, zadali napuknuće podlaktice desne ruke i čašice lakta desne ruke

- istoga dana i na istom mjestu postavio Branka Batakovića uz zid lovačkog doma i naredio mu da raširi ruke i noge, a zatim mu je iz pištoja po cijelom tijelu pucao gumenim mecima, te ga gađao bajunetom i tako mu načinio posjekotinu na čelu
- nakon svega navedenog osobnim automobilom odvezao Branka Batakovića na kraj Tompojevaca i izacio ga iz vozila, a potom ga ošamario 4 – 5 puta otvorenim dlanom ruke i udarao nogama, na kojima je imao čizme, po cijelom tijelu
- dana 18. svibnja 1992. godine, na dan protjerivanja mještana, dolaskom autobusa s prognanim mještanima u Orolik, kao čuvar zajedno sa još jednim NN pripadnikom TO, uz prijetnju pištoljem smrću, naredio da sve protjerane osobe predaju novac, devize i druge vrijedne predmete od zlata i druge, nakon čega je išao kroz autobus i u tri najlonske vrećice sakupio točno neutvrđenu količinu novca, deviza i drugih vrijednih predmeta i zadržao za sebe
- istog dana u autobusu tukao, sada pokojnog Vladu Kolbasa, jer isti nije imao novca da mu preda

Opt. Darku Hudaku stavlja se na teret

- da je u Mikluševcima, dva tjedna prije protjerivanja iz druge kuće Marije Oros, u Ulici Z. Batakovića 24, traktorom odvezao njenu sijačicu i sjetvospremač
- dana 18. svibnja 1992. godine, u Mikluševcima, kada je Joakim Homa ulazio u prostorije Štaba TO, istoga zaustavio, te mu naredio da digne ruke u vis i da se okrne prema zidu, a potom mu zadao tri snažna udarca kundakom puške u predjelu leđa, te mu polomio rebra
- na dan protjerivanja mještana dana 18. svibnja 1992. godine, u Mikluševcima, u prostorijama Štaba TO, u školi, s uperenom puškom u Maru Hajduk, uzeo joj jedan sat i nožić
- pratio kao osiguranje u osobnom automobilu autobus s protjeranim mještanima od Mikluševaca preko Orolika do Mirkovaca

Opt. Srđanu Anđeliću stavlja se na teret da je pratio kao osiguranje u osobnom automobilu autobus s protjeranim mještanima od Mikluševaca preko Orolika do Mirkovaca.

Dakle, optuženicima se stavlja na teret da su kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme okupacije raseljavali civilno stanovništvo, konfiscirali im imovinu, zastrašivali ih, naredili uništavanje njihove imovine, naređivali prinudni rad, da se civilno stanovništvo ubija, muči i nečovječno postupali prema njima, pljačkali im imovinu, te im nanosili velike patnje i ozljede tjelesnog integriteta, te uzimali taoce i vršili protupravna zatvaranja,

pa da su time počinili krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava – ratni zločin protiv civilnog stanovništva, opisano i kažnjivo po čl. 120. st. 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske.